

Το πιο κάτω κείμενο διαβάστηκε σήμερα 19/11/88
παρουσία του Προέδρου και των επισήμων στο τρισάγιο
που έγινε στα φυλακισμένα Μνήματα του Κυριάκου Μάτση.

Πριν 30 χρόνια στις 19 Νοεμβρίου 1958 αυτή τη στιγμή
ο Σταυραετός του Πενταδακτύλου Κυριάκος Μάτσης έπεσε
στο Δίκωμο για την ελευθερία της Κύπρου.

Αυτόπτης μάρτυς ο Λοχίας των αποικιοκρατικών δυνάμεων
Σαλίμ Γιαβούζ, καταθέτοντας στο Δικαστήριο περιέγραψε
το διάλογο που άκουσε τις στιγμές εκείνες:

"Άκουσα το μεταφραστή να φωνάζει στα Ελληνικά: "Μάτση,
Μάτση, πιάστηκες στο κρησφύγετο. Δεν υπάρχει πιθανότητα
να δραπετεύσεις. Παραδόσου". Στη συνέχεια άκουσα μία
βαρειά φωνή που φαινόταν ότι ερχόταν κάτω από το δάπεδο
να απαντά στα Ελληνικά: "Δεν παραδίδομαι". Ο μεταφραστής
στη συνέχεια ρώτησε: "Πόσους άνδρες είσθε εκεί κάτω;"
Και η φωνή απάντησε: "Τρεις". Ο μεταφραστής ακολουθώς
ρώτησε: "Πόσα όπλα έχετε μαζί σας;" Και η φωνή απάντησε:
"Δύο". Ο μεταφραστής ρώτησε: "Έχετε βόμβες;" Και η
φωνη απάντησε: "Έχουμε βόμβες". Ο μεταφραστής είπε στη
συνέχεια: "Ελάτε ένας-ένας, άοπλοι και παραδοθείτε".
Η φωνή απάντησε: "Δύο πρόσωπα έρχονται άοπλα, μην τους
πυροβολήσετε". Ο μεταφραστής ρώτησε: "Εσύ τί θα κάμεις;".
Η φωνή απάντησε: "Σκέφτομαι τί θα κάμω με τον εαυτό μου.
Εάν δεν θέλετε να πολεμήσετε είναι καλύτερα να φύγετε από
το δωμάτιο".

Σε λίγο οι σύντροφοι του Κυριάκου Μάτση, Ανδρέας Σοφιόπουλος
και Κώστας Χριστοδούλου, αφού πήραν οδηγίες από τον αρχηγό
τους, αποχαιρέτισαν με δάκρυα στα μάτια τον Κυριάκο και
εγκατέλειψαν το κρησφύγετο.

Ο επικεφαλής των Άγγλων ταγματάρχης Μακρύτεσι ξανακάλεσε τον Μάτση να παραδοθεί. Η απάντηση του Μάτση ήταν:

"Μολών Λαβέ, ελάτε αν τολμάτε να με πάρετε. Ζωντανός δεν πέφτω στα χέρια σας. Αν θα βγω, θα βγω πυροβολώντας."

Η απάντηση εξόργισε τους Άγγλους και έρριψαν από το στόμιο του κρησφυγέτου μια καπνογόνο για να τον εξαναγκάσουν να παραδοθεί.

Ο τομεάρχης της ΕΟΚΑ, της Κερύνειας και του Πενταδακτύλου, τους απάντησε με πυροβολισμούς. Ακολούθως οι Άγγλοι έρριψαν δύο χειροβομβίδες στο κρησφύγετο.

19 Νοεμβρίου 1958 Κάτω Δύκωμο 1.20μ.μ.

Ο Μάτσης Κυριάκος του Χριστοφή και της Κυριακούς, 32 χρόνων από το Παλαιχώρι έδωσε τη ζωή του άγια προσφορά στην Κύπρο.

Το πιο κάτω κείμενο διεβαστηκε σήμερα 19/11/88 με την παρουσία του κ. Παναγιώτη Παναγιώτη
"Έγινε στα φυλακισμένα κελιά του Κυριάκου Μάτση."

Πριν 30 χρόνια στις 19 Νοεμβρίου 1958 αυτή τη στιγμή ο Σταυραετός του Πενταδακτύλου Κυριάκος Μάτσης έπεσε στο Δίκωμο για την ελευθερία της Κύπρου.

Αυτόπτης μάρτυς ο Λοχίας των αποικιοκρατικών δυνάμεων Σαλίμ Γιαβούζ, καταθέτοντας στο Δικαστήριο περιέγραψε το διάλογο που άκουσε τις στιγμές εκείνες:

"Άκουσα το μεταφραστή να φωνάζει στα Ελληνικά: "Μάτση, Μάτση, πιάστηκες στο κρησφύγετο. Δεν υπάρχει πιθανότητα να δραπετευθείς. Παραδόσου". Στη συνέχεια άκουσα μια βαρεία φωνή που φαινόταν ότι ερχόταν κάτω από το δάπεδο να απαντά στα Ελληνικά: "Δεν παραδίδομαι". Ο μεταφραστής στη συνέχεια ρώτησε: "Πόσοι άνδρες είστε εκεί κάτω;" Και η φωνή απάντησε: "Τρεις". Ο μεταφραστής ακολούθως ρώτησε: "Πόσα όπλα έχετε μαζί σας;" Και η φωνή απάντησε: "Δύο". Ο μεταφραστής ρώτησε: "Έχετε βόμβες;" Και η φωνή απάντησε: "Έχουμε βόμβες." Ο μεταφραστής είπε στη συνέχεια: "Ελάτε ένας-ένας, όπλα και παραδοθείτε". Η φωνή απάντησε: "Δύο πρόσωπα έρχονται όπλα, μην τους πυροβολήσετε". Ο μεταφραστής ρώτησε: "Εσύ τι θα κάμεις;" Η φωνή απάντησε: "Σκέφτομαι τι θα κάμω με τον εαυτό μου. Εάν δε θέλετε να πολεμήσετε είναι καλύτερα να φύγετε από το δωμάτιο".

Σε λίγο οι σύντροφοι του Κυριάκου Μάτση, Ανδρέας Σοφιόπουλος και Κώστας Χριστοδούλου, αφού πήραν οδηγίες από τον αρχηγό τους, αποχαιρέτησαν με δάκρυα στα μάτια τον Κυριάκο και εγκατέλειψαν το κρησφύγετο.

Ο επικεφαλής των Άγγλων ταγματάρχης Μακρίτσι ξανακάλεσε τον Μάτση να παραδοθεί. Η απάντηση του Μάτση ήταν:

"Μολών λαβέ, ελάτε αν τολμάτε να με πάρετε. Ζωντανός δεν πέφτω στα χέρια σας. Αν θα βγω, θα βγω πυροβολώντας."

Η απάντηση εξόργισε τους Άγγλους και έρριψαν από το στόμιο του κρησφυγέτου μια καπνογόνο για να τον εξαναγκάσουν να παραδοθεί.

Ο τομεάρχης της ΕΟΚΑ, της Κερύνειας και του Πενταδακτύλου, τους απάντησε με πυροβολισμούς. Ακολούθως οι Άγγλοι έρριψαν δύο χειροβομβίδες στο κρησφύγετο.

19 Νοεμβρίου 1958 Κάτω Δίκωμο 1:30 μ.μ.

Ο Μάτσης Κυριάκος του Χριστοφή και της Κυριακούς, 32 χρόνων από το Παλαιχώρι έδωσε τη ζωή του άγια προσφορά στην Κύπρο.

19/11/1988

Πάνω στο γράμμα σου στάθηκα με πολύ σκεπτικισμό αγ. μου. Ένα κομμάτι της ζωής που μοιραία τραβά το δρόμο της ζωντανά και σκληρά είναι κι αυτό.

Στην πορεία της τίποτε δεν μπορεί να αντισταθεί ούτε κι εμείς οι ίδιοι.

Δεν είναι αντίπαλοι το κορμί (η ύλη) και το πνεύμα, όσο κι αν το όνειρο μιας ήσυχης ζωής μπορεί να μας κάμει να πιστέψουμε.

Το πνεύμα στέκει παντού και πάντοτε κυρίαρχο και για τους άσημους της ζωής και για τους ξέχωρους. Όσο κι αν οι πρώτοι λίγο νοιώθουν τους δεύτερους αυτούς που κεντρισμένοι από την ΙΔΕΑ τραβούν μπροστά όμως κάποτε κάποια αχτίνα πέρα τα σκοτάδια της ψυχής τους, για να τις λίγο από τη σαπίλα των καταγωγών τους, κάποια αναλαμπή θα φωτίσει κι αυτών το μυαλό κάποιος στεναγμός θα κρυφανθίσει στα στήθη τους, κάποια φουρτούνα θα τους ταραξει. Ίσως να μην έχει τη δύναμη να τους συνεπάρει πέρα για πέρα όμως αναμφισβήτητα θα τους σπρώξει σε μια παρόρμηση.

Μακαρισμένοι αυτοί που τους δρόμους πρωτανοίγουν.

Ευλογημένοι αυτοί που τους ακολουθούν καταραμένοι όσοι —

Όμως για τη γη θα σου μιλήσω τώρα αγαπητέ, τη γη που κρύβει μέσα της τα πιο μεγάλα μυστικά και μαζί μ' αυτά το πιο μεγάλο. "Τη γοητεία που δίνει η δύναμη της ύλης της στο πνεύμα των όντων της".

Τίποτα δε μ' έδεσε πιο πολύ από τούτο το δεσμό.

Κι' όταν λειτουργός σε κάποιο ξέχωρο δημιούργημα ρίζωνα τα δένδρα πάνω σε μια γη που ποτέ δεν την πίστεψα με κανένα τρόπο δική μου πάντα ρίζωνε μέσα μου κι η πίστη πως πλάι στη δημιουργία έκαμνα κι ένα ανουσιούργημα.

Επαναστατημένο στεκόταν το πνεύμα.

Ανήθικη φαινόταν η δημιουργία.

Βραχνάς του στεκόταν το φούντωμα του πράσινου πάνω στην κατάξερη γη.

Ναι. Πάντα ονειρευόταν ένα φούντωμα. Μα όχι τέτοιο.

Τόθελα σφιχτά ταιριασμένο μέσα στα κάποια άλλα καλούπια.

Δεν ξέρω αν θα με χαρακτηρίσεις υπερβολικά ευαίσθητο.

Ίσως να μη κατάλαβες πόσο πάντα με πείραζε το γεγονός ότι τους κόπους και τους μόχθους μας, τους κόπους και τους μόχθους όλων μας, που πληρωνόντουσαν με τρεις φωροδεκάρες-δισταχτικά κι αυτές δοσμένες (αν όχι άκαρδα) θα ερχόντουσαν να τους χαρούν..

Πρόσεξε δε μνησικακώ.

Όμως ν' αγωνιστεί πρέπει ο καθένας.

Να πλάσει ο ίδιος κάτι και με το κορμί με την καρδιά με το πνεύμα με το γέλιο να το χαίρεται.

Όχι να πνίγει τη χαρά η πίκρα και στο μόχθο τη μοχθηρία να σ' αντιτάζουν.

Τάχαμε πει πολλές φορές αυτά. Δεν ξέρω όμως αν με ένοιωθες. Θα σου συμπληρώσουν όμως τις σκέψεις μου. Δε με νοιάζει αν αυτός που θα χαρεί την αγαλλίαση του συνδέσμου της ύλης γης με το πνεύμα γη θα σταθεί μόνο στα ωφέλη που προσπορίζεται η υλική πλευρά ή έχει τη δύναμη να νοιώσει πέρα για πέρα και τη χαρά της υπέρτατης έξαρσης που χαρίζει η πνευματική.